

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119398159
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119398159.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka v spore žalobcu Poštová banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpeného Advokátska kancelária RELEVANS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, proti žalovanému C. G., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom 1. X.XXX,XX XXX/XX, A., o zaplatenie 4.351,49 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 8Csp/109/2019 - 120 zo dňa 15. 05. 2020, taktó

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.351,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.901,60 Eur od 20. 12. 2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Zároveň priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (II. výrok).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 4.351,49 Eur s úrokmi z omeškania z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobu odôvodnil na tom skutkovom základe, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4.000,- Eur, ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokmi, poplatkami a inými peňažnými plneniami podľa zmluvy.

3. Okresný súd na mal základe vykonaného dokazovania preukázané, že žalovaný uzatvoril so žalobcom zmluvu, na základe ktorej mu boli poskytnuté peňažné prostriedky, ktoré sa zaviazal splatiť spolu s úrokmi v mesačných splátkach. Žalovaný tak mal splatiť poskytnutý úver vo výške 4.000,- Eur, vrátane úrokov vo výške 17,90% ročne v 95 mesačných splátkach po 83,45 Eur, ktoré tvorili splátka istiny a úrokov vo výške 78,65 Eur a poistné 4,80 Eur. Posledná 96 splátka vo výške 82,24 Eur, pozostávala zo splátky istiny a úrokov v sume 77,44 Eur a poistného vo výške 4,90 Eur. Žalovaný uhradil na úver len sumu 536,01 Eur. Nakoľko žalovaný neplnil svoje povinnosti riadne a včas, žalobca ku dňu 19. 12. 2017 zosplatnil úver. Dĺžná suma úveru vo výške 4.351,49 Eur pozostávala z istiny vo výške 3.901,60 Eur, z dlžných úrokov a úrokov z omeškania do zosplatnenia v sume 431,89 Eur a poplatok za výzvu v sume 18,- Eur. Konštatoval, že predmetná zmluva je zmluvou o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zároveň ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), na ktorú sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.

z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“). Prvoinštančný súd preskúmal predmetnú zmluvu s ohľadom na jej obligatórne náležitosti v zmysle ZoSÚ a dospel k záveru, že nie je daný žiaden dôvod podľa § 11 ZoSÚ, pre ktorý by mal byť úver bezúročný a bezpoplatkov. Uviedol, že výška RPMN bola 21,80%, pričom pri jej výpočte sa vychádzalo z výšky splátky vrátane poistného. Podľa názoru prvoinštančného súdu poistné nemalo byť pri výpočte zahrnuté, nakoľko nebolo podmienkou úveru, a tak správna výška RPMN bola 19,34%. Napriek tomu, že bola uvedená nesprávne výška RPMN táto však nebola uvedená v neprospech spotrebiteľa, keďže v zmluve bola uvedená vyššia RPMN ako skutočná. Rovnako nepovažoval ani dojednanú výšku úrokov za rozpornú s dobrými mravmi a ani za neplatnú z iného dôvodu. Sadzbu 17,90% nepovažoval za neprimerane vysokú. Poukázal na to, že v danom prípade výška úrokovej sadzby neprevyšuje prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Taktiež sa vysporiadal aj so žalovaným tvrdenou ponúkanou výškou odplaty vo výške 5% ročne. Z opatrnosti vznesenú námietku premlčania nepovažoval za dôvodnú, nakoľko k zosplatneniu došlo pre splatnosť splátok splatných v roku 2017, pričom žaloba bola podaná dňa 15. 10. 2019, a tak neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 OZ. Z tohto dôvodu priznal žalobcovi ním uplatňovaný nárok na zaplatenie žalovanej sumy. Taktiež žalobcovi priznal aj úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to vo výške 5% ročne odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úver t. j. od 20. 12. 2017 do zaplatenia.

4. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, podľa § 52 OZ, podľa § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 písm. a/ až l, s/, z/ a aa/, § 11 ods. 1 ZoSÚ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, nárok na zaplatenie úrokov z omeškania okresný súd posúdil podľa § 517 ods. 1, 2 OZ a podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. O trovách konanie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a tieto priznal v plnom rozsahu úspešnému žalobcovi.

5. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktoré následne s ohľadom na uznesenie okresného súdu č. k. 8Csp/109/2019 - 137, ktorým ho vyzval na doplnenie odvolania, podaním zo dňa 06. 07. 2020 svoje odvolanie doplnil v súlade s citovaným uznesením.

6. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie okresného súdu tak, že žalobu zamietne a prizná mu náhradu trov konania alebo odvolaním napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti súd prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodňoval odvolacími dôvodmi v zmysle § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP.

7. Namietal, že sa nevedel zúčastniť pojednávania, na ktoré bol predvolaný, avšak poveril svoju matku, ktorá deň pred pojednávaním telefonicky oznámila, že nemôže žalovaný osobne prísť, a preto sa nevedel vyjadriť ku konkrétnym veciam.

8. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie rozhodol v jeho neprospech ako spotrebiteľa a slabšej strany sporu. Žalobca mal použiť nekalé obchodné praktiky a to tým, že ho neinformoval o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy, obsah zmluvy bol vopred predpripravený. Žalobca nekonal s náležitou starostlivosťou, nikdy mu nevysvetlil dôsledky rozhodcovského konania a rozhodcovskej zmluvy a do zmluvy bola včlenená dohoda o zrážkach zo mzdy. Zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. g), h), k), o), p), r), t), u) a v) OZ a táto neobsahuje ani obligatórne náležitosti v zmysle ZoSÚ. Upozornenie na vyhlásenie mimoriadne splatnosti a oznámenie považoval za nezákonné. Mal za to, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania skutkovými a právnymi zisteniami došiel k extrémnemu nesúladu a hodnotenie dôkazov nemá racionálny základ. Z hľadiska hospodárnosti konania považoval postup súdu prvej inštancie za svojvoľný a neakceptovateľný, čím podľa názoru žalovaného došlo k ohrozeniu práv a právom chránených záujmov žalovaného, pričom prvoinštančný súd mal uprednostniť nároky žalobcu nehľadiac na zásady spravodlivosti. Tým, že sa okresný súd nevysporiadal s každou námietkou a riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie považoval za arbitrárne. Bol toho názoru, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedená RPMN. Nakoľko je výška RPMN nesprávna predmetný úver je potrebné v zmysle ZoSÚ považovať za bezúročný a bez poplatkov. Napriek tomu, že v zmluve je uvedený údaj o RPMN, z obsahu zmluvy o úvere nie je zrejmé, z akých skutočností a predpokladov žalobca pri výpočte RPMN vychádzal. V takomto prípade ide o neplatné zmluvné dojednanie pre jeho neurčitosť. V takomto prípade by sa taktiež predmetný úver považoval v zmysle ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu

Žilina sp. zn. 11Co/80/2018. Vo vzťahu k výroku o trovách konania poukázal na § 257 CSP, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa mali spočívať v zlej finančnej situácii a v nízkom príjme žalovaného. Záverom žiadal, aby mu bolo vyhovené splácať dlh v splátkach, nakoľko nedisponuje hotovosťou, aby dlh zaplatil naraz.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že odvolanie žalovaného považuje sa nedôvodné a nepodložené. V plnom rozsahu stotožnil s názorom prvoinštančného súdu. Z uvedeného je preto podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že žalovaný žiadal potvrdiť odvolaním napadnutý rozsudok.

10. Poukázal na to, že žalovaný podal dve rozličné odvolania, pričom na neskôr podané odvolanie, by odvolací súd v zmysle § 364 CPS nemal prihliadať. Konštatoval, že žalovaný neuvádza, ktoré zmluvné dojednania sú podľa jeho názoru neprijateľné, avšak rešpektuje, že súd ex offio bez toho, aby to spotrebiteľ navrhol, môže konštatovať nekalú zmluvnú podmienku. Vo vzťahu k námietkam žalovaného o neinformovanosti ohľadom dôsledkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere uviedol, že sám žalovaný zmluvu o úvere podpísal, čím potvrdil, že bol oboznámený s Obchodnými podmienkami, VOP, Sadzobníkom poplatkov a všetkými dokumentmi, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Bol toho názoru, že zmluva o úvere obsahuje všetky predpísané náležitosti ako aj tie, ktoré v odvolaní špecifikuje aj žalovaný. Nesúhlasil so žalovaným tvrdenou nezákonnosťou zosplatnenia a doručenia upozornenia pred zosplatnením. K doručovaniu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26Cdo/864/2004 ako aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/216/2018 zo dňa 09. 10. 2018

11. Žalovaný v rámci odvolacej repliky nesúhlasil s vyjadrením žalobcu. Namietal nesprávnosť celkovej výšky úveru, ktorá podľa neho je 8.011,20 Eur pri výške splátky 83,45 Eur a 96 splátkach, pričom v zmluve o úvere je uvedená nesprávna suma 8.009,99 Eur. V prípade splátky vo výške 78,65 Eur bez poistenia, by celková výška úveru pri rovnakom počte splátok (96) predstavovala sumu 7.550,40 Eur. Rovnako podľa názoru bola v zmluve uvedená nesprávna výška RPMN, ktorá bola v neprospech spotrebiteľa. Uviedol, že vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázať, že strany sporu uzatvorili dňa 26. 08. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1562541260. Na základe tejto zmluvy mal byť žalovanému poskytnutý úver vo výške 5000,- Eur. V uvedenej zmluve je RPMN 19,50%, pričom dopytom na Národnú banku Slovenka (ďalej len „NBS“), bolo žalovanému poskytnuté zo strany NBS stanovisko, z ktorého vyplýva, že pri kontrolnom prepočte bola vypočítaná výška RPMN 19,74%. Z tohto dôvodu žalovaný považuje zmluvu v súlade s § 11 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, a preto má žalovaný vrátiť len poskytnutú istinu. V tomto smere poukázal na viaceré rozhodnutia okresných a odvolacích súdov. Opätovne namietal neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré mali spočívať v zmluvne včlenenej dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložke, pričom aj v tomto prípade odkázal na desiatky rozhodnutí prvoinštančných a odvolacích súdov. V závere odkázal na rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 24C/20/2018 zo dňa 28. 04. 2017, Okresného súdu Levice sp. zn. 14Csp/84/2016 zo dňa 26. 04. 2017, Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 4Csp/137/2016 zo dňa 09. 05. 2017, Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25. 04. 2017 a rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27. 11. 2014, ktoré sa presne týkajú žalovaných (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť zrejme žalobcu), v ktorých súdy určili, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov v čase jej uzavretia podľa zákona a nie v terajšom čase.

12. Žalobca v odvolacej duplike zotrval na svojom odvolacom návrhu. Mal za to, že zmluva o úvere obsahuje údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru a rovnako aj ostatné zákonom požadované údaje, a preto táto nie je bezúročná a bezpoplatková. Tvrdenia žalovaného považoval za zavádzajúce a tendenčné. Uviedol, že neprijateľnosť zmluvnej podmienky spôsobuje neplatnosť tejto podmienky a nie neplatnosť celej spotrebiteľskej zmluvy.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalovaného viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 á contrario CSP) a rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu

16. prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne.

17. Odvolací súd preskúmaním odvolaním napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je dostatočné a presvedčivé a súd prvej inštancie sa v ňom vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami, pričom jeho myšlienkový postup je dostatočne vysvetlený nie len s poukazom na skutkové zistenia, ale aj na prijaté právne závery. V tomto smere odvolací súd uvádza, že ani judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (pozri Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Rovnako aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. III. ÚS 209/04 zo dňa z 23. 06. 2004 vyslovil, že „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“.

18. Prvoinštančný súd svoje prijaté právne závery primerane vysvetlil, pričom dal odpoveď na podstatné otázky a námietky žalovaného. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani aplikácia príslušných ustanovení zákonov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

19. Skutočnosť, že sa žalovaný s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí prvoinštančného súdu nestotožňuje ešte samo o sebe neznamená, že ním prijaté závery sú nesprávne. Podľa názoru odvolacieho súd okresný súd zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vo veci samej vyhovel. Napadnutý rozsudok tak nie je postihnutý vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, tak ako to v odvolaní namietal žalovaný. Na jednej strane z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu prvej inštancie pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi na strane druhej. Odvolací súd je toho názoru, že okresný súd žiadnym spôsobom nezasiahol do práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Z práva na spravodlivý súdny proces pre žalovaného nevyplýva právo na to, aby sa prvoinštančný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov a rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami. Taktiež v sebe nezahŕňa ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov a následného rozhodnutia (pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). K povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie sa vyjadril aj Ústavný súd SR napr. v náleze sp. zn. III. ÚS 119/03. Rozhodnutie súdu (až na výnimky stanovené zákonom - viď napr. § 279 CSP) musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie. V súlade s § 220 ods. 2 CSP musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami; jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Súd teda nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných jeho stranami. Rozhodnutie prvoinštančného nie je možné považovať za „neočakávané“, keďže toto nebolo založené na dôvodoch, ktoré by nebolo možné predpokladať. S odôvodnením rozhodnutia súdom prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a jeho rozhodnutie považuje za správne.

20. Odvolací súd konštatuje, že rozsudok prvoinštančného súd je riadne a dostatočne odôvodnený, nie je arbitrárny a nie je prejavom svojvôle súdu prvej inštancie.

21. Žalovaný v podanom odvolaní okrem iného namietal, že sa nemohol zúčastniť pojednávania, na ktoré bol riadne predvolaný, pričom svoju neúčasť neospravedlnil, a ani nepožiadaval o jeho odročenie. Žalovanému bola zo strany prvoinštančného súdu daná možnosť sa vyjadriť, či trvá na svojej účasti na pojednávaní, pričom na túto výzvu žiadnym spôsobom nereagoval. Z dôvodu pasivity žalovaného teda nemohlo dôjsť zo strany okresného súdu k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces.

22. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie a rovnako aj v odvolacom konaní predovšetkým namietal bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Mal za to, že v zmluve o úvere nie je uvedená správna celková čiastka úveru, ktorú má zaplatiť, ako aj výška RPMN, ktorá by mala byť v neprospech spotrebiteľa. Okresný súd a taktiež aj odvolací súd v rámci odvolacieho konania preskúmal obligatórne náležitosti zmluvy o úvere, pričom v súlade s názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že v tejto neabsentuje žiadna z obligatórných náležitosti v zmysle ZoSÚ, ktorej absencia by v zmysle § 11 ods. 1, 2 ZoSÚ spôsobovala bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Vo vzťahu k celkovej čiastke, ktorú mal žalovaný zaplatiť odvolací súd uvádza, že z obsahu zmluvy o úvere musí byť aj pre priemerného spotrebiteľa zrejmé, že celkový počet mesačných splátok v zmysle bodu 2.2 zmluvy o úvere bol 96 (slovom deväťdesiatšesť). Z toho 95 splátok bolo vo výške 83,45 Eur (pozostávajúce z anuitnej splátky /istina + úroky/ 78,65 Eur a poistného vo výške 4,80 Eur), t. j. spolu 7.927,75 Eur, pričom posledná 96 splátka bola dohodnutá vo výške 82,24 Eur (pozostávajúca z anuitnej splátky /istina + úroky/ 77,40 Eur a poistného vo výške 4,80 Eur). Celkovo mal tak žalovaný zaplatiť čiastku vo výške 8.009,99 Eur (7.927,75 Eur + 82,24 Eur). Z uvedeného je preto zrejmé, že žalovaným uvádzané výpočty výšky celkovej čiastky úveru, ktorú mal zaplatiť boli zavádzajúce a nesprávne.

23. Vo vzťahu k námietke o výške RPMN ani táto nebola v zmluve uvedená nesprávne. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že poistné náklady boli podmienené poskytnutím predmetného úveru, nakoľko žalovaný nemal možnosť výberu, či zmluvu uzavrie s poistením alebo bez poistenia. V zmluve o úvere bolo len konštatované, že žalovaný spĺňa podmienky poistenia. Nakoľko poistenie úveru bolo podmienené jeho poskytnutím žalobca ako veriteľ správne pri výpočte RPMN zahrnul do celkových nákladov v zmysle § 2 písm. g) ZoSÚ aj poistné náklady, a preto výška RPMN 21,80% bola v zmluve o úvere uvedená správne. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného o nesprávnej výške RPMN v rámci odvolacieho konania, odvolací súd uvádza, že tieto boli absolútne irelevantné, nakoľko sa netýkali zmluvy o úvere zo dňa 15. 11. 2016, z ktorej nárok na zaplatenie si žalobca uplatňoval v tomto konaní, ale úplne inej zmluvy, ktorá nebola predmetom sporu.

24. Vo vzťahu k zosplatneniu úveru odvolací súd konštatuje, že všeobecné súdy sú v prípade spotrebiteľských sporov povinné skúmať splnenie podmienok zosplatnenia úveru ex offa. Odvolací súd v rámci odvolacieho konania taktiež preskúmal splnenie podmienok zosplatnenia úveru zo strany žalobcu ako veriteľa v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ a dospel k záveru, že v danom prípade došlo k platnému zosplatneniu úveru. V konaní nebolo sporné, že žalovaný si svoje povinnosti neplnil riadne a včas, a preto žalobca pristúpil k predčasnemu zosplatneniu úveru ku dňu 20. 12. 2017. Rovnako v konaní nebolo sporné, že žalovaný naposledy čiastočne plnil v 09/2017, ktorá čiastková platba bola v zmysle dohody započítaná na skôr splatnú pohľadávku. Žalobca výzvou zo dňa 22. 11. 2017 v lehote dlhšej ako 15 dní upozornil žalovaného na zosplatnenie úveru, ku ktorému následne aj pristúpil. Odvolací súd však s ohľadom na skutočnosť, že k zosplatneniu úveru došlo dňa 20. 12. 2017 dospel k záveru, že splátka, ktorá vyvolala splatnosť úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, bola splátka splatná v mesiaci september 2017. Odvolací súd v tomto smere dopĺňa, že ak by nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, tak žalovaný by musel zaplatiť okrem istiny aj zmluvné úroky, ktoré by inak platil do riadneho zaplatenia úveru t. j. do 15. 11. 2024. S ohľadom na skutočnosť, že žalobca si v konaní uplatňoval len zmluvné úroky do zosplatnenia úveru, by sa jednalo o oveľa vyššiu sumu ako tú, ktorú si žalobca v konaní uplatnil.

25. K námietkam žalovaného o neprijateľných zmluvných podmienkach odvolací súd žiadne neprijateľné podmienky v zmluve o úvere nevzhladol. Predmetom zmluvy o úvere totiž nebolo žiadna dohoda o zrážkach zo mzdy, ako ani rozhodcovská doložka. Z tohto dôvodu boli aj tieto námietky žalovaného nedôvodné.

26. S ohľadom na žiadosť žalovaného, aby mu bolo umožnené plniť záväzok v splátkach, odvolací súd nemal preukázaný žiaden dôvod preto, aby umožnil žalovanému plniť záväzok v splátkach. Žalovaný na základe zmluvy o úvere mal povinnosť platiť dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 83,45 Eur, pričom si túto povinnosť riadne neplnil, a preto žalobca úver predčasne zosplatnil a žiadal vrátenie peňazí v určenej lehote. Nakoľko tak žalovaný neučinil, bol žalobca nútený domáhať sa svojho nároku súdnou cestou. Ak by aj existovali dôvody, pre ktoré by súd povolil žalovanému splácať dlh v splátkach, tieto by boli určite vo vyššej výške ako boli pôvodne dohodnuté v zmluve o úvere. Nakoľko však žalovaný nesplácal riadne splátky ani v zmluvne dohodnutej výške, bolo by pripustenie splácať dlh v splátkach bezvýznamné.

27. Rovnako súd prvej inštancie správne rozhodol aj o náhrade trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP, keď tieto priznal v celom rozsahu plne úspešnému žalobcovi. V danom prípade žalovaný svojím konaním spočívajúcim v riadnom si neplnení zmluvných povinností v súlade so zmluvou o úvere zapríčinil nie len jej zosplatnenie, ale aj následne uplatňovanie si práva na zaplatenie žalovanej sumy zo strany žalobcu súdnou cestou. Keďže bol žalobca v konaní plne úspešný, okresný súd mu správne priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd odvolacie dôvody žalovaného nepovažoval za dôvodné. Súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

29. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP, nakoľko nemal v danom prípade preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by výnimočne nepriznal náhradu trov konania (§ 257 CSP). V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, nakoľko žalovaný s ohľadom na jeho odvolací návrh nebol v odvolacom konaní úspešný a jeho odvolanie bolo nedôvodné, a preto odvolací súd priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).